

JELENTÉS LEJÁRT HATÁRIDEJŰ HATÁROZATOKRA

269/2009. (XII. 18.) Kt. határozatra

A Képviselő – testület által meghatározott teljesítménycélok alapján a jegyző az egyes munkakörökre lebontva meghatározta a 2010. évi teljesítményértékelés céljait.

264/2009. (XII. 18.) Kt. határozatra

A Képviselő – testülete a Tapolcai Kórház Egészségügyi Nonprofit Kft. részére 100 Millió Forint tagi kölcsönt biztosított. Ezen kölcsön felhasználására ezidáig még nem került sor.

35/N/2010. (II. 24.) Kt., 36/N/2010. (II. 24.) Kt., 38/N/2010. (II. 24.) Kt., 39/N/2010. (II. 24.) Kt. határozatokra

Tapolca Város Polgármestere a kórház dolgozói számára lakossági fórumot tartott 2010. február 24-én, illetve a kórház szolgáltató irányába nyílt levélben fogalmazta meg Tapolca Város Önkormányzata álláspontját.

A február 12-i nyilvános képviselő – testületi ülésen Lévai József képviselő úr kérdést intézett Tapolca Város Jegyzőjéhez. Képviselő Úr indítványozta, hogy a hivatal vizsgálja meg, hogy a szemétszállítási díjat havi lebontásban is fizethesse alakosság. A jelenleg hatályos 7/2005. (II. 18.) Kt. rendelet a települési szilárd és folyékony hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési helyi közszolgáltatásról, a köztisztaság fenntartásáról és a környezet védelméről 16. § (3) bekezdése értelmében "A szemétszállítási díj az ingatlan tulajdonos választása szerint negyedévente egyenlő részletekben is megfizethető. A negyedéves egyenlő részletek fizetése esetén a díj első felét június 15-ig, a díj második felét december 15. napjáig kell megfizetni.". Ezen jogszabályhely alapján az ingatlan tulajdonosa választása szerint negyedévente egyenlő részletben is megfizetheti a szemétszállítási díjat, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy havi bontásban is élhet ezzel a lehetőséggel. A fő szabály az, hogy a szemétszállítási díjat az önkormányzat által kibocsátott számla alapján évente két alkalommal a helyi adókkal egyidejűleg kell megfizetni a szolgáltatást igénybevevőnek. Amennyiben a Képviselő Úr indítványának helyt adnánk, fő szabállyá válna, hogy havi bontásban fizesse meg a szolgáltatást igénybevevő a szemétszállítási díjat, ami jelentős többlet adminisztrációs költséggel járna, amely érintené a szolgáltatás díját is, másrésztől jelentősen megnövekedne az adminisztrációs munka igénye is.

Mivel a jelenleg hatályos rendeletünk alapján a szolgáltatás igénybevevője kérelme alapján választhatja azt, hogy negyedévente egyenlő részletben is meg tudja fizetni a szolgáltatás díját – ami a gyakorlatilag a havi teljesítésnek felel meg - , nem javasolom a Tisztelt Képviselő – testületnek, illetve Tisztelt Képviselő Úrnak, hogy a helyi rendeletünk módosításra kerüljön.

2010. február 8. napján kelt, AJB 1183/2010. ügyszámú levelével kereste meg Prof. Dr. Szabó Máté, az Állampolgári Jogok Országgyűlési Bizotsa Tapolca Város Önkormányzatát. Az ombudsman levelét, illetve az arra adott választ tájékoztatásul mellékelten csatolom.

Tapolca, 2010. március 12.

Ügyszám: AJB 1183/2010
Előadó: dr. Tóth László
Melléklet: 1 pld. jelentés

Császár László
polgármester

Polgármesteri Hivatal
Tapolca
Hősök tere 15.

8300

Tisztelt Polgármester Úr!

Tájékoztatom, hogy a hivatalomhoz benyújtott beadványában Horváth Vilmosné (8300 Tapolca, Kazinczy tér 9. IV. 409. szám alatti lakos) a lakásához, illetve Vidosa István (1021 Budapest, Tárogató u. 87-89. C. ép. I/1.) panaszos a Tapolca Toldi M. u. 12. szám alatt található ingatlantulajdonához kapcsolódó hulladékszállítási díj aránytalanságát, a szolgáltatás-ellenszolgáltatás elvének való meg nem felelését, a szüneteltetés lehetőségének hiányát kifogásolta.

A 2009-es év folyamán számos további panaszbeadvány érkezett hivatalomhoz, melyekben a beadványozók a hulladékkezelési közszolgáltatás önkormányzati rendeletekben foglalt szabályozásának ellentmondásait, a díjmegállapítás kiszámíthatóságának, a szolgáltatás igénybevétele során biztosítandó arányosság elvének, az azt igénybe vevők részére kellő mértékben differenciált díjmegállapításnak, a szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyenértékűségének, használaton kívüli ingatlanok esetében a díjfizetés szüneteltetése önkormányzati rendelet útján való szabályozásának hiányát kifogásolták.

Fentiekre tekintettel tájékoztatásul csatoltan megküldöm a lefolytatott vizsgálat alapján született jelentésemet, egyben az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 21. §-a alapján kérem, hogy az abban foglaltakkal kapcsolatos állásfoglalásáról, illetve esetleges intézkedéséről harminc napon belül értesíteni szíveskedjék.

Segítő együttműködését előre is köszönöm.

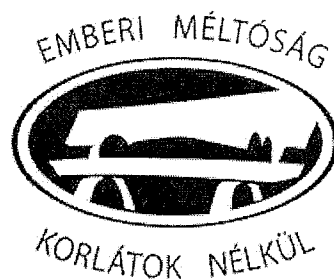
Budapest, 2010. február 8.

Üdvözlettel:

Prof. Dr. Szabó Máté

Polgármesteri Hivatal Központi iroda	
Érkezési dátum:	2010 FEBR 15.
Szám:	1/219/2010.
Kezelő:	D. J. L.

Az állampolgári jogok országgyűlési biztosának

JELENTÉSE

az AJB 1187/2010. számú ügyben

Kapcsolódó ügyek: OBH-3420/2009, OBH-3720/2009, OBH-4070/2009, AJB-6788/2009, AJB 5410/2009, AJB-6992/2009, AJB-6020/2009, OBH-3766/2009, AJB-7372/2009, AJB-6769/2009, AJB-5391/2009, AJB-5020/2009, AJB-6509/2009, AJB-7743/2009, AJB-6607/2009, AJB 5702/2009, AJB 5324/2009, AJB-7248/2009, AJB-587/2010

Előadó: dr. Tóth László

Érintett szervek: helyi önkormányzatok, Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, Önkormányzati Minisztérium

2010. február

**Az állampolgári jogok országgyűlési biztosának
jelentése
az AJB 1187/2010. számú ügyben**

Előadó: dr. Tóth László

Az eljárás megindulása

A 2009-es év folyamán számos panaszbeadvány érkezett hivatalomhoz, melyekben a beadványozók a hulladékkezelési közszolgáltatás önkormányzati rendeletekben foglalt szabályozásának ellentmondásait, a díjmegállapítás kiszámíthatóságának, a szolgáltatás igénybevétele során biztosítandó arányosság elvének, az azt igénybe vevők részére kellő mértékben differenciált díjmegállapításnak, a szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyenértékűségének, használaton kívüli ingatlanok esetében a díjfizetés szüneteltetése önkormányzati rendelet útján való szabályozásának hiányát kifogásolták.

Érintett alkotmányos jogok

- A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog (Alkotmány 2. § (1) bekezdés: „A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”)
- A jogorvoslathoz való jog (Alkotmány 57. § (5) bekezdés: „A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”)

Alkalmazott jogszabályok

- *A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény*
- *A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény*
- *A hulladékgazdálkodásról szóló 2000 évi XLIII. törvény*
- *A települési hulladékkezelési közszolgáltatási díj megállapításának részletes szakmai szabályairól szóló 64/2008. (III. 28.) Korm. rendelet*

A vizsgálat megállapításai

1. A hatáskör tekintetében

Az állampolgári jogok országgyűlési biztosa számára feladat- és hatáskört, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságokat az Obtv. határozza meg. Az Obtv. 16. § (1) bekezdése szerint az országgyűlési biztoshoz bárki fordulhat, ha megítélése szerint valamely hatóság, illetve közszolgáltatást végző szerv tevékenysége során a beadványt benyújtó személy alapvető jogaival összefüggésben visszásságot okozott, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, illetve jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Obtv. a közszolgáltatást végző szerv fogalmát nem határozza meg, hanem az országgyűlési biztosok jogértelmezésére bízva annak eldöntését, hogy mely szervek tekinthetők közszolgáltatónak. Az országgyűlési biztosok minden esetben közszolgáltatónak tekintik a hatóságnak nem minősülő, állami vagy önkormányzati feladatot ellátó szerveket, különösen azokat, amelyek esetében a kérelmezőnek nincs lehetősége annak megválasztására, hogy az általa igényelt szolgáltatás igénybevételére kivel szerződjön, tekintettel arra, hogy azt csak korlátozott számú vagy csak kizárólag egyetlen szervtől veheti igénybe. (OBH 6501/2001. ombudsmani jelentés)

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 8. § (1) bekezdése alapján a települési önkormányzat feladata a helyi közszolgáltatások körében különösen: ... a köztisztaság és településtisztaság biztosítása.

Az Ötv. 16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.

A hulladékgazdálkodásról szóló 2000 évi XLIII. törvény (továbbiakban: Hgt.) 20.§ és 21. §-a szerint az ingatlan tulajdonosa, birtokosa vagy használója (a továbbiakban tulajdonos) köteles az ingatlanán keletkező, az ideiglenes tárolásra szolgáló (közműpótló) létesítmények, berendezések ürtéséből származó, illetve közüzemi csatornahálózatba vagy más módon befogadóba vagy szennyvíztisztítóba nem vezetett települési folyékony hulladékot, valamint a települési szilárd hulladékot a külön jogszabályban előírtak szerint gyűjteni, továbbá az annak begyűjtésére feljogosított hulladékkezelőnek átadni. A települési önkormányzat kötelezően ellátandó közszolgáltatásként az ingatlantulajdonosoknál keletkező települési hulladék kezelésére hulladékkezelési közszolgáltatást szervez, és tart fenn. A törvény 23. §-a szerint a települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények eseteit vagy a szolgáltatás ingyenességét.

Az 52/2000. (XII. 18.) AB határozatban a beadványtevő aggályosnak tartotta, hogy „*a hulladék rendszeres gyűjtésébe bekapcsolt területen a szolgáltatási díjat abban az esetben is meg kell fizetni, ha az ingatlanok tulajdonosai, bérlői nem adnak ki hulladékot.*” Az Alkotmánybíróság a hivatkozott határozatában felhívja a figyelmet, hogy „*az Ör. kifogásolt szabálya azt célozza, hogy a nagyközség közigazgatási területén a hulladéktermelők aktív közreműködésének hiánya ne akadályozza a környezetvédelmi és közegészségügyi célok megvalósítását. A szervezett módon történő gondoskodás az egyetlen hatásos módja a hulladéktermelők, illetőleg a hulladék elszállításában, elhelyezésében érdekelt személyek és szervezetek önkényétől függő, rendezetlen hulladéklerakás megakadályozásának és az ebből fakadó súlyos környezeti és közegészségügyi veszélyhelyzetek megelőzésének, kiküszöbölésének. Az ingatlanok tulajdonosai, bérlői – életszerű megítélés szerint – szükségképpen bocsátanak ki olyan háztartási szemetet, amely a környezetet veszélyeztetheti. Aligha képzelhető el, hogy a háztartás körül keletkezett mindenfajta szemetet természetes úton, környezeti szennyezés elkerülésével semmisítenek meg. A környezetvédelmi és a közegészségügyi célok védelmére az Ör. főszabályként előírja az ingatlant ténylegesen használók szolgáltatási díjfizetési kötelezettségét.*”

Összességében a vonatkozó jogszabályok szerint a díjfizetési kötelezettség alól nem mentesülhet az, aki a kötelező közszolgáltatást nem veszi igénybe. A jogalkotónak a jogszabályokkal egyértelműen az volt a célja, hogy azokon a településeken, ahol biztosított a hulladék elszállítása, a tulajdonosok kötelezően megfizessék a közszolgáltatás díját.

Általában elmondható, hogy a települési szilárd hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési helyi rendeletek a közszolgáltatás kötelező igénybevétele esetén klasszikus, mindkét fél által egyidejűleg aláírt szerződés megkötését nem írják elő, a felek közötti jogviszony már a Közszolgáltató – a szolgáltatás ellátására vonatkozó – rendelkezésre állásával létrejön.

Fentiekre tekintettel, a díjfizetési kötelezettséggel kapcsolatban alkotmányos joggal összefüggő visszásságra utaló körülmény nem merült fel, a lakóingatlannal rendelkező panaszos – mivel mentességben nem részesül –, köteles hulladékszállítási díjat fizetni még akkor is, ha a közszolgáltatást nem veszi igénybe.

A Hgt. 25. §-a kimondja, hogy a közszolgáltatás díját az elvégzett közszolgáltatással arányosan kell meghatározni, külön jogszabályban meghatározottak szerint figyelembe véve a

ehhez kapcsolódó díj, mint ellenszolgáltatás arányosságának megállapítására. A közületi szemétszállítási és ártalmatlanítási szolgáltatás díjfizetési kötelezettségének meghatározása, vagyis a szerződött ürtartalmú szeméttároló edénynek a gyűjtési gyakoriságon alapuló szolgáltatási díja okkal vélelmezhetően a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás tényleges egyenértékűségének érvényesüléséhez vezet. (...) Mivel a tárolóedények ürtartalma és a szemétszállítás gyakorisága a kibocsátott szemét tényleges mennyiségét tükröző normaszámítási mód, az erre alapított szolgáltatási díj megállapítás tehát a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányosságát tükrözi" (48/2000. (XII. 18.) AB határozat).

Az Alkotmánybíróság az 506/B/2001. AB határozatában kifejtette azt is, hogy környezetvédelmi és közegészségügyi érdekekre tekintettel a legkisebb méretű gyűjtőedény kötelező igénybevételenek előírása a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás egyenértékűsége alkotmányos sérelmét nem idézi elő. A határozat rögzíti, hogy a legkisebb gyűjtőedény igénybevétele kötelező, de ahhoz nem ad támpontot, hogy ez mekkora méretű legyen.

Amint az OBH 2338/2007. számú ombudsmani jelentés is megállapította, nem vitatható, hogy ha egy települési önkormányzat a 120 literes gyűjtőedénynél kisebb edényzetet nem biztosít (de ennél nagyobb(ka)t igen), a kevesebb hulladék elszállítását igénylő (pl. egyedülálló, illetve mélyebb környezeti tudattal rendelkező, életmódjukból, fogyasztási és vásárlási szokásaikból eredően is kevesebb hulladékot termelő) lakosok számára nem biztosítja az arányos díjfizetés lehetőségét.

Nem vitatható továbbá, hogy ha a kötelezően igénybeveendő legkisebb méretű gyűjtőedény túlzott nagyságú, nem képes ösztönözni a kevesebb hulladéktermelésre az ingatlantulajdonosokat. Ez éppen a hulladékgazdálkodás legfontosabb elve, a megelőzés ellen hat. Ez fordítva is megállapítható, vagyis amennyiben a szabályozás nem veszi figyelembe a lakosság komposztálási és szelektálási erőfeszítéseit, esetleg tudatos fogyasztását – de nem is motivál erre – nem alkalmas arra, hogy a kevesebb hulladéktermelésre ösztönözzön. Ez esetben az állampolgár ugyanis nem érdekelt abban, hogy csökkentse a keletkező hulladékot, alacsony szinten tartsa a nála keletkező hulladék mennyiségét. Ez konkrétan azt jelenti, hogy ha a 120 literes tárolónál nem tud kisebb edényzetet igénybe venni a lakosság, az bármeddig is telik meg hulladékkal, hétről-hétre ugyanakkora szolgáltatási díjat kell fizetni.

Megállapítható tehát, hogy az Alkotmányban deklarált jogállamiság és az abból eredő jogbiztonság követelményével összefüggő visszásságot okoz az önkormányzati rendelet azzal, ha a 120 literes gyűjtőedénynél kisebb edényt nem biztosít a kevesebb hulladék elszállítását igénylő lakosok számára, ezáltal nem biztosítja az arányos díjfizetés lehetőségét, vagyis nem felel meg a magasabb szintű jogszabályokban, így a Hgt.-ben és a kormányrendeletben foglalt, szolgáltatás-ellenszolgáltatás arányossága elve követelményének.

Több panaszos sérelmezte, hogy a tulajdonában álló üdülő, vagy lakóingatlant nem használja, az üresen áll. Számos önkormányzati rendelet erre a speciális helyzetre vonatkozóan nem tartalmaz rendelkezéseket, ennek hiányában a tárgyi ingatlant állandó jelleggel, vagy szezonálisan nem használó tulajdonosoknak is díjat kell fizetnie.

Több vizsgált önkormányzati rendelet nem szabályozza a közszolgáltatás szüneteltethetőségének lehetőségét. A szünetelés értelmezése a Hgt.-ből hiányzik, mint ahogy nem tartalmaznak rendelkezéseket a vonatkozó jogszabályok az üresen álló ingatlanokra sem. Ezek hiányában, az ombudsmani gyakorlat szerint, amikor az ingatlantulajdonos (használó) kétséget kizáró távolléte, vagy üresen álló ingatlan miatt hulladékot hosszabb-rövidebb ideig valóban nem bocsát ki, és a helyi rendelet „mentességet” biztosít a hulladékdíj fizetése alól, szünetelésről beszélünk. Ombudsmani gyakorlat az is, hogy a „közszolgáltatás szüneteltethetősége” egyfajta mentességnek minősíthető, ekkor ugyanis az ingatlanok használói

követően a tartozás behajtását követeléskezelő magánvállalkozásnak adta át, amely az elmaradt díj érvényesítésének a bírósági útra terelését helyezte kilátásba.

Ezzel szemben a Hgt. 26. § (1) bekezdése kimondja, hogy a hulladékkezelési közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlanulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtható köztartozásnak minősülnek. A díjhátralék keletkezését követő 30 napon belül a közszolgáltató felhívja az ingatlanulajdonos figyelmét a díjfizetési kötelezettségének elmulasztására és felszólítja annak teljesítésére, a felszólítás eredménytelensége esetén a díjhátralék keletkezését követő 90. napot követően a közszolgáltató - a felszólítás megtörténtének igazolása mellett - a díjhátralék adók módjára történő behajtását a települési önkormányzat jegyzőjénél kezdeményezi.

A Hgt. előírásaiból az következik, hogy ilyen esetekben a települési önkormányzat jegyzője - a kezdeményezés kézhezvételétől számított nyolc napon belül - a külön jogszabályban meghatározottak szerint intézkedik a díjhátralék, késedelmi kamat és a felmerült költségek behajtása érdekében. A jegyző – mint önkormányzati adóhatóság – döntései ellen az állampolgárokat jogorvoslati jog illeti meg, amely természetesen a követeléskezelő magánvállalkozás eljárása során nem biztosított.

Megállapítható tehát, hogy az a gyakorlat, amikor a közszolgáltató a törvényi feltételek figyelmen kívül hagyásával jár el a díjhátralék beszedése során, a jogállamiság elvének, az abból fakadó jogbiztonság követelményének, a tisztességes eljáráshoz, valamint a jogorvoslatihoz való jognak a sérelmét valósítja meg.

Intézkedéseim

A Hgt. módosítása, illetve a Korm. rendelet megalkotása óta eltelt idő tapasztalatai, és a hivatalomhoz beérkező panaszbeadványok alapján a jelentésben feltárt, alkotmányos joggal összefüggő visszásságok orvoslása, jövőbeni megszüntetése, megelőzése, érdekében az Obtv. 25.§-a alapján felhívom a *környezetvédelmi és vízügyi minisztert*, hogy tegyen intézkedéseket a jogi szabályozás kiegészítésére olyan rendelkezésekkel, mellyel egységesebb szabályozás teremethető meg a közszolgáltatás igénybevételének, arányosságának, esetleges szüneteltetésének jelenleg is vitás kérdései körében.

Az országosan egységes jogalkalmazás biztosítása érdekében felhívom továbbá az *önkormányzati minisztert*, hogy az államigazgatási hivatalok bevonásával tegyen lépéseket a Hgt. és a Korm. rendelet szabályozásának valamennyi önkormányzat rendeletében való alkalmazása és a helyes joggyakorlat biztosítása érdekében.

Az Obtv. 21.§ alapján felhívom a fenti ügyekben érintett *önkormányzatok* figyelmét arra, hogy rendeleteik megalkotása és módosításai során kiemelt figyelmet fordítsanak a Hgt. és a Korm. rendelet vonatkozó szabályainak való megfelelésre.

Budapest, 2010. február 8.

Prof. Dr. Szabó Máté

TAPOLCA VÁROS POLGÁRMESTERÉTŐL

8301 Tapolca, Hősök tere 15.
Tel.: 87/510-125; Fax: 87/511-164
E-mail: polghiv@tapolca.hu

Ügyiratszám: 1/219-1/2010.
Ügyintéző: Dr. Imre László

Hivatkozási szám: AJB 1183/2010
Előadó: Dr. Tóth László

**ÁLLAMPOLGÁRI JOGOK ORSZÁGGYÜLÉSI
BIZTOSÁNAK ÁLTALÁNOS HELYETTESE
PROF. DR. SZABÓ MÁTÉ ÚR RÉSZÉRE**

B U D A P E S T
Nádor u. 22.
1051

Polgármesteri Hivatal Központ Nádor tere		
2010 FEBR 18		
Szám: 11219-1/2010		
Melléklet:	Előadó:	EKöszám:
	Dr. Tóth L.	

TISZTELT PROF. DR. SZABÓ MÁTÉ ÚR !

Hivatkozási szám alatt megkaptam Tapolca Város Önkormányzat Képviselő-testületének a települési szilárd- és folyékonyhulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési helyi közszolgáltatásról, a köztisztaság fenntartásáról és a környezet védelméről szóló 7/2005.(II.18.) Kt. rendelettel kapcsolatos észrevételét, melyre a következők szerint adom meg válaszom.

I.

Jelentésének 3. pontja alatt megállapítja „...hogya, az alkotmányban deklarált jogállamiság és az abból eredő jogbiztonság követelményben összefüggő visszasságot okoz az önkormányzati rendelet azzal, ha a 120 literes gyűjtőedénynél kisebb edényt nem biztosít a kevesebb hulladék elszállítását igénylő lakosok számára, ezáltal nem biztosítja az arányos díjfizetés lehetőségét, vagyis nem felel meg a magasabb szintű jogszabályokban, Hgt-ben és a kormányrendeletben foglalt szolgáltatás – ellenszolgáltatás elve követelményének.”

Tájékoztatom, hogy az állampolgári jogok biztosának általános helyettese Takács Albert 2007. május 24. napján kelt OBH 2338/2007. szám alatti megkeresésében ugyanezt a problémát vetette fel. Az akkor adott válaszukat továbbra is fenntartom, miszerint nem értek egyet a fent kifejtett megállapítással. Indokainkat az alábbiak szerint fejtjük ki:

Az Alkotmánybíróság több határozatával (48/2000.(XII.18.) AB határozat; 506/B/2001. AB határozat; 12-13/B/2004. AB határozat) kimondta, hogy nem alkotmányellenes az az önkormányzati rendelet-alkotási gyakorlat, miszerint a legkisebb méretű gyűjtőedény kötelező igénybevétele állapítja meg a helyi önkormányzat. Megállapította azt is, hogy a szerződött mennyiségnél kevesebb szemét kibocsátása miatt, vagy „üres” gyűjtőedény alapján kifizetett szolgáltatási díj a szolgáltatás és ellenszolgáltatás aránytalanságát nem vonja maga után.

EXP: 2010 FEBR 17 Jh.

Álláspontom szerint az önkormányzatnak a helyi sajátosságok figyelembe vételével – figyelemmel a Hgt., valamint a 64/2008. (III. 28.) Kormányrendelet szabályaira – jelentős szabadsága van annak megállapítására, hogy mely úrtartalmat határozza meg a legkisebb kötelezően igénybeveendőnek. Az ombudsmani érvelés azon eleme, miszerint „ha a kötelező igénybeveendő legkisebb gyűjtődény túlzott nagyságú, nem képes ösztönözni a kevesebb hulladéktermelésre az ingatlantulajdonosokat” valóban elfogadható, azonban az is legalább ugyanilyen súllyal esik latba, hogy az ingatlan tulajdonosokat arra kell ösztönözni, hogy a keletkező kommunális hulladékukat a kötelezően megszervezett szolgáltatás útján, a környezetvédelmi követelményeknek megfelelő hulladékkezelés rendszerébe juttassák.

Az Alkotmány 70/D. § (1) bekezdése kimondja: „a Magyar Köztársaság területén élőknek joguk van a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez”. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése bontja ki azt, hogy a Magyar Köztársaság milyen módon kíván eleget tenni ezen alapjog teljesülésének, ezek között mondja ki az Alkotmány azt, hogy többek között a természetes környezet védelmével valósítja meg. Erre való tekintettel akkor, amikor helyi rendeletünk a kötelező igénybeveendő legkisebb gyűjtődény méretét 120 literben határozza meg, azt a célt kívánja szolgálni, hogy a keletkező kommunális hulladékok az ártalmatlanításra kijelölt depóniába kerüljenek és ne környezetünket szennyezze.

Tájékoztatásul közlöm, hogy Tapolca Város Önkormányzata a szelektív hulladékgyűjtés lehetőségét ingyenesen biztosítja a lakosság számára. Tájékoztatom továbbá, hogy Tapolca város közvetlen környezetében sajnos számtalan illegális hulladéklerakó képződik, melynek folyamatos felszámolását az Önkormányzat tudatosan végzi. Ennek költségei azonban oly magasak, valamint a hulladéktermelődés oly mértékű, hogy teljes felszámolását a város nem tudta megoldani, ez folyamatos munkát igényel. Sajnálattal kell megjegyezmem, hogy városunk polgárai között többen voltak – és vannak, akik saját ingatlanukon halmozzák fel a hulladékokat, melyek felszámolását saját eljárásaink során, valamint a helyi ÁNTSZ kezdeményezésére végeztük és végezzük el.

Megjegyzem, hogy az Alkotmánybíróság 1213/B/2004. AB határozatában Kaba Város Önkormányzat Képviselő-testületének helyi rendeletének felülvizsgálata során nem kifogásolta a kötelezően igénybeveendő legkisebb gyűjtődény 120 literes meghatározását.

Abban az esetben, ha a rendeletünk a 120 literes edényzetnél kisebb, például 80 literes edényzet használatát lehetővé tenné, annak ürítési díja várhatóan minimálisan alacsonyabb lenne, ekkor azonban várhatóan a lakosság nagyobb része venné igénybe, olyanok is, akiknek nem lenne elégséges ez az úrmérték. Ezért nyugodtan kijelenthetem, hogy rendeletünk 120 literes kötelezően igénybeveendő edényzete az illegális hulladéklerakás visszaszorításának hatékony eszköze.

Fentiekre való tekintettel nem tartom megalapozottnak a helyi rendeletünk módosítását Tapolca város közigazgatási területén a jelenlegi jogszabályi, valamint társadalmi környezetben.

Jelentésének 3. pontjában felveti, hogy az üresen álló, illetve nem használt ingatlanok esetében a közszolgáltatás lehetőségének szüneteltetését, illetve annak szükségességét, hogy a helyi rendeletben a mentességek köre is meghatározásra kerüljön. Ezzel kapcsolatban tájékoztatom, hogy a fent hivatkozott korábbi OBH 2338/2007. ombudsmani javaslatban foglaltakat is figyelembe véve, valamint az időközben bekövetkezett felsőbb jogszabályi változásokra tekintettel Tapolca Város Önkormányzata Képviselő - testülete módosította a települési és szilárd és folyékony hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési helyi közszolgáltatásról, a köztisztaság fenntartásáról és a környezet védelméről szóló 7/2005. (II. 18.) Kt. rendelet 16. §-át, 2/2008. (II. 18.) Kt. rendelettel, amely 2008. március 1. napjával lépett hatályba. A módosítás a folyamatosan használaton kívüli ingatlanok, illetve az időlegesen nem használt ingatlanok esetében új díjfizetési szabályokat állapított meg. A jelenleg hatályos helyi rendeletünket levelemmel együtt mellékelten megküldöm az Ön számára.

Álláspontom szerint – fenti érvelésemre való tekintettel – helyi rendeletünk az alkotmányos normáknak megfelel, ennek ellenére folyamatosan törekedünk arra, hogy a lakosság érdekében a lehető legmértányosabb szabályozást alakítsuk ki. Jelentéséről tájékoztatom Tapolca Város Önkormányzata Képviselő – testületét.

Mindezekre való tekintettel kérem válaszom elfogadását.

T a p o l c a, 2010. február 15.

TISZTELETTEL:

Császár László
polgármester